

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การจัดทำสำนวนการไต่สวน การจัดส่งสำนวนคดี การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตลอดจน การเก็บรักษาและปลดทำลายสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ท. การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙/๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๓) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๔) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๕) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๖) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๗) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๘) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๙) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกรณีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งเพื่อดำเนินการไต่สวน

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ และให้หมายความรวมถึงประธานอนุกรรมการด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นที่อยู่ในสังกัด หรือควบคุมกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และผู้อำนวยการกองหรือผู้อำนวยการสำนักหรือผู้อำนวยการกลุ่มที่ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คณะพนักงานไต่สวน” หมายความว่า พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนแบบองค์คณะ โดยต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

“ผู้ไต่สวน” หมายความว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็น หรือทราบเหตุการณ์กระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหา หรือส่งเรื่องกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดซึ่งถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่าได้กระทำความผิดทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังไม่ได้มีมติให้รับเรื่องกล่าวหาไว้ไต่สวนหรือเห็นชอบให้ดำเนินการรับเรื่องกล่าวหาไว้ไต่สวนตามคำสั่งเลขาธิการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบให้ดำเนินการไต่สวนตามคำสั่งของเลขาธิการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

“พยาน” ให้หมายความรวมถึง บุคคลซึ่งเป็นผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“เรื่องกล่าวหา” หมายความว่า คำกล่าวหาที่สำนักงานรับไว้เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวน หรือกรณีมีความปรากฏ และให้หมายความรวมถึงเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน หรือเรื่องที่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ รวมทั้งกรณีที่เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อทราบข้อมูลหรือรายละเอียดก่อนที่จะนำเสนอให้เลขาธิการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“คำกล่าวหา” หมายความว่า ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใดว่ามีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดทุจริตในภาครัฐ ไม่ว่าจะปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือไม่ก็ตาม

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“ไต่สวนเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจรับเรื่อง การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานของผู้ไต่สวน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่เพียงพอประกอบการพิจารณาตรวจรับหรือไม่รับไว้ไต่สวนเรื่องกล่าวหา นั้น หรือเพื่อมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณามีมติหรือคำสั่งเป็นประการใดแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมติหรือคำสั่งนั้น

ข้อ ๗ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการไต่สวนตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ภายใต้กำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๓

ข้อ ๘ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานอื่นที่มีใช่เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

หากผู้ไต่สวนมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นมีบันทึกแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายจะวินิจฉัย

ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือเปลี่ยนผู้ไต่สวนตามวรรคสามภายหลังที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ให้แจ้งรายชื่อบุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้าน

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ไต่สวน ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้ยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเองหรือหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุคัดค้านนั้น และเมื่อได้รับหนังสือให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

หนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำร้องด้วยว่า จะทำให้การไต่สวนไม่ได้ความจริงหรือความยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้ผู้รับลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง ให้ผู้รับลงทะเบียนและออกใบรับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๐ เมื่อสำนักงานได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านทราบทันที และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ให้ผู้ถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาวินิจฉัยคำคัดค้าน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถาม และคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้สำนักงานตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาหนังสือคัดค้านหรือบันทึกแจ้งเหตุที่อาจถูกคัดค้านแล้ว ให้มีมติหรือคำสั่ง ดังนี้

(๑) มีมติยกคำคัดค้าน ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านมิได้เป็นไปตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง หรือ

(๒) มีมติสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ ในกรณีที่คำคัดค้านนั้นฟังขึ้น หรือกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย พิจารณาแล้ว เห็นว่า หากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้เสียประโยชน์แห่งความยุติธรรมหรือการไต่สวนอาจไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจน

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีมติหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นประการใด ให้มีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีมติหรือคำสั่ง หากเป็นกรณีผู้มีเหตุอาจถูกคัดค้านได้ทำหนังสือบันทึกแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้มีหนังสือแจ้งผู้มีเหตุอาจถูกคัดค้านนั้นทราบโดยเร็ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายวินิจฉัย และมีมติหรือคำสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการมีมติหรือคำสั่งตามข้อ ๑๒ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้ดำเนินการไปแล้วและให้เป็นอันใช้ได้มีผลสมบูรณ์ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายวินิจฉัย และมีมติหรือคำสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการแต่งตั้งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย จะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนประกอบด้วย อนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เท่าที่เหลืออยู่

กรณีไต่สวนเบื้องต้นที่ผู้ถูกร้องจะคัดค้านผู้ไต่สวน ซึ่งมีเหตุตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเปลี่ยนผู้ไต่สวน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลใดซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายขอถอนตัว หรือลาออกจากการแต่งตั้งหรือมอบหมาย หรือพ้นจากราชการ หรือตายในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างเป็นอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวนด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะพนักงานไต่สวน หรือมีการมอบหมาย พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดแล้ว ถ้าเลขาธิการเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญหรือมีความซับซ้อน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน ให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด เปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเฉพาะของบุคคล

(๒) ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด

(๓) ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณาและมีมติ เว้นแต่ระเบียบนี้จะได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย อาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้สาธารณชนทราบได้ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคล หรือความเที่ยงธรรม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ระเบียบนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยระเบียบนี้แล้ว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาถอนคำกล่าวหา คำร้อง หรือถึงแก่ความตายในระหว่างดำเนินการตามระเบียบนี้ ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดอาญาอันยอมความได้

ความวรรคหนึ่งไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการตามระเบียบนี้ เพื่อวินิจฉัยชี้มูลทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๙ ในคดีไต่สวนเรื่องใด หากคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาแล้ว เห็นว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคในการไต่สวนสมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไว้ก่อนให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๓๖ ต่อไป

ข้อ ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และให้การบริหารงานคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแบบหนังสือหรือคำสั่ง รูปแบบปกสำนวนคดี แฟ้มสำนวนคดี

(๒) กำหนดเลขคดีและสารบบความตามระบบงานกระบวนการทางคดี โดยให้แยกสารบบงานทางคดีออกจากกระบวนการสารบรรณทั่วไป

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมาย การจ่าย การโอน การคืน หรือการจำหน่ายเรื่องกล่าวหา หรือสำนวนคดี รวมทั้งควบคุม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ เร่งรัดงานคดี

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามระเบียบ รวมทั้งคู่มือการปฏิบัติงาน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนประวัติของผู้ถูกร้อง หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกจับกุมหรือควบคุมตัว

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

ข้อ ๒๑ ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณามอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนในเรื่องที่กล่าวหา โดยจะมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นการเฉพาะเรื่องหรือมอบหมายเป็นการทั่วไป โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทั้งนี้ การมอบหมายดังกล่าวอาจมอบหมายให้ดำเนินการเป็นคณะก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงความยากง่ายของคดี จำนวนเรื่องที่ได้รับผิดชอบ และระดับตำแหน่งของผู้ถูกร้องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณามอบหมายด้วย

ข้อ ๒๒ การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอต่อผู้บังคับบัญชา และหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามลำดับชั้น รวมทั้งบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย เพื่อพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้บุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตามวรรคหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาและอำนาจในทางบริหารในการควบคุมกำกับดูแล ทำหน้าที่ตรวจสอบ แนะนำและกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และให้ได้มาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ เท่าที่ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการทำความเห็นหรือวินิจฉัยสำนวน

ในการเสนอเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นแห่งคดีเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรายงานดังกล่าวด้วย

ให้สำนักงานจัดทำคู่มือและแบบในการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน เพื่อให้การไต่สวนเบื้องต้นหรือการไต่สวน เป็นไปตามมาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบและติดตามคดี ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจในการให้คำแนะนำหรือสั่งการใด ให้คณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่รายงาน ความคืบหน้าสถานะคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นหนังสือเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเหนือขึ้นไป ทราบเป็นประจำทุกเดือน และหากผู้บังคับบัญชามีข้อเสนอแนะหรือข้อสั่งการอย่างใดก็ให้ดำเนินการ แต่หากไม่เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอแนะหรือข้อสั่งการดังกล่าว เนื่องจากจะกระทบกับความเป็นอิสระหรือ มีเหตุผลอันสมควร ก็ให้จดแจ้งเหตุไว้

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับเรื่องการไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวน ที่ผู้บังคับบัญชา ได้แนะนำ หรือสั่งการใดเป็นรายคดี รวมตลอดจนในเรื่องที่กล่าวหา การไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวน เพิ่มเติมด้วย

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เมื่อผู้ถูกกล่าวหา พยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีคำร้องขอขยายระยะเวลา หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เห็นสมควรให้มีอำนาจขยายระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ตามความเหมาะสม

การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในกรณีที่มีได้มีกฎหมายหรือระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้เป็นประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติแต่งตั้งหรือ มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. โดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ร่วมปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

หมวด ๒

การยื่น การรับ การส่ง และการมอบหมายเรื่องกล่าวหา

ส่วนที่ ๑

การยื่นและการรับ

ข้อ ๒๖ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกร้อง

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

คำกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากพบว่าเป็นเรื่องทุจริตหรือมีเรื่องทุจริตรวมอยู่ด้วย ให้ส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ในกรณีที่คำกล่าวหาหรือเรื่องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งเป็นเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น หรือไต่สวน เพื่อเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาในเรื่องนั้นต่อไป

ข้อ ๒๗ ในการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้กล่าวหาจะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือยื่นต่อหรือส่งมายังสำนักงาน สำนักงาน ปปท. เขต หรือยื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกาศกำหนดก็ได้

กรณีผู้กล่าวหาได้กล่าวหาด้วยวาจา ให้ดำเนินการบันทึกชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่อง พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐาน และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เสนอผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเพื่อส่งการและดำเนินการตามระเบียบนี้กำหนดต่อไป และในกรณีที่ผู้กล่าวหา นำบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นพยานของตนมาด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่จะบันทึกถ้อยคำไว้เพื่อประกอบคำกล่าวหาด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคสอง หากผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุเหตุผลและความประสงค์ของผู้กล่าวหาด้วย และห้ามมิให้ผู้เกี่ยวข้องเปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใด ที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหาขึ้น เว้นแต่ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนั้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนตามระเบียบนี้

กรณีที่สำนักงาน สำนักงาน ปปท. เขต ได้รับคำกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าคำกล่าวหาดังกล่าวไม่อยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบตามการจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน ให้ส่งคำกล่าวหาไปยังสำนักงาน หรือสำนักงาน ปปท. เขต ที่มีเขตอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๘ เมื่อได้รับคำกล่าวหาตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการมอบหมาย ดำเนินการลงทะเบียนคำกล่าวหา และบันทึกข้อมูลลงในสารบบ

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการตรวจคำกล่าวหาว่าเป็นคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วหรือไม่ หากเป็นคำกล่าวหาเดียวกันกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งคำกล่าวหาขึ้น

ไปรวมกับคำกล่าวหาเดิมเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ทั้งนี้ หากพบว่าเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว ให้ส่งคำกล่าวหาให้ผู้รับผิดชอบเรื่องเดิมพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คำกล่าวหาไม่ปรากฏชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกร้อง และไม่อาจพิจารณาได้ว่าผู้ถูกร้องเป็นใครหรือดำรงตำแหน่งระดับใด ให้ผู้รับผิดชอบเสนอผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือไปยังผู้กล่าวหาเพื่อให้แจ้งรายละเอียดเพิ่มเติมตามคำกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลใดหรือตำแหน่งระดับใด โดยให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้กล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือให้รายละเอียดดังกล่าวภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับหนังสือดังกล่าว และเมื่อได้รับทราบรายละเอียดดังกล่าวให้ถือว่าสำนักงานได้รับคำกล่าวหา

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจง หรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลหรือระดับตำแหน่งของผู้ถูกร้องหรือรายละเอียดที่เพียงพอทราบตัวผู้ถูกร้อง ให้เสนอรายงานและความเห็นผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นให้เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย พิจารณาวินิจฉัยไม่รับคำกล่าวหานั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นชอบด้วยให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาทราบ

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาโต้แย้งผลการพิจารณา ให้นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา วินิจฉัยต่อไป

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสามให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ลงทะเบียนรับเรื่องกล่าวหาใดไว้ในสารบบแล้วให้พิจารณาเรื่องกล่าวหานั้น ว่าอยู่ในหน้าที่และอำนาจดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่

ในกรณีที่เห็นสมควรส่งคืนหรือมอบหมายเรื่องกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการส่งและการมอบหมาย แห่งหมวดนี้ ในกรณีที่เห็นสมควรรับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการ ให้ดำเนินการตามหมวด ๓ ว่าด้วยการไต่สวนต่อไป

ส่วนที่ ๒

การส่งและการมอบหมาย

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการส่งเรื่อง หรือมอบหมายเรื่องกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ นี้ แล้วแต่กรณี ต่อไป

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีการรับเรื่องกล่าวหากรณีตามข้อ ๓๑ หรือเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือมีเหตุต้องส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ

ต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อพิจารณา
ส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือรับทราบเหตุ
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในชั้นการดำเนินการ
ตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ได้รับเรื่องกล่าวหาตามข้อ ๓๑ พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคล
ที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย หรือมีลักษณะที่ปรากฏ
พยานหลักฐานและข้อเท็จจริง เป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย หรือเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่
และอำนาจดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
มาตรา ๑๘/๑ ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายส่งเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงในชั้นการดำเนินการ
ตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.
ดำเนินการแทน ตามมาตรา ๑๘/๑ (ข) หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลา
ดังกล่าวได้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณามิมีมติส่งเรื่องกล่าวหาคืนให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. โดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้กับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.
ดำเนินการในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) โดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาใดหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน
ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ หรือได้รับเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ดำเนินการ
ตามมาตรา ๑๘/๑ หรือได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจดำเนินการของ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้ใดประพฤติดีมิชอบ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการ
ไต่สวนต่อไปแล้วให้ดำเนินการตามหมวด ๓ และหมวดอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๖ การสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นของเลขาธิการ
ตามระเบียบนี้ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และให้รายงาน
ผลการพิจารณาของเลขาธิการในกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็วทุกสิบห้าวัน
หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ให้ถือว่า

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ กรณีสั่งรับเรื่องไว้พิจารณาให้ดำเนินการตามหมวด ๓ และหมวดอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๗ การดำเนินการของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามส่วนที่ ๒ นี้ ต้องรีบดำเนินการโดยเร็วภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดในเรื่องนั้น หรือไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถดำเนินการได้พร้อมระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย พิจารณานุมัติให้ขยายระยะเวลาดำเนินการโดยผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายต้องรีบดำเนินการโดยเร็วตามที่ได้รับอนุมัติแต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาดำเนินการ

หมวด ๓

การไต่สวน

ส่วนที่ ๑

การไต่สวนเบื้องต้น

ข้อ ๓๘ เมื่อสำนักงานได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น โดยให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา และต้องจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะมีคำสั่งรับเรื่องหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏ

หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อันเนื่องจากมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๓๙ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาจ่ายเรื่องกล่าวหาให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ โดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ช่วยก็ได้

ข้อ ๔๐ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาแล้วให้ดำเนินการบันทึกรายละเอียดในระบบควบคุมสำนวนคดีของสำนักงานเพื่อให้สามารถกำกับ ตรวจสอบและติดตามผลดำเนินการได้ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา

วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่องและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่รายละเอียดโดยยังไม่ชัดเจนเพียงพอให้ระบุเท่าที่ปรากฏในเรื่องกล่าวหา นั้น พร้อมเสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเลขาธิการมอบหมายเพื่อสั่งการและดำเนินการตามระเบียบนี้กำหนดต่อไป

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามมิให้เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใด ที่เป็นการสำแดงตัวของผู้กล่าวหา นั้นในระบบเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนั้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๑ ในการไต่สวนเบื้องต้นในเรื่องกล่าวหา ให้ดำเนินการเพื่อทราบรายละเอียดว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่ มีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดและมีพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนต่อไปหรือไม่ และให้มีอำนาจดำเนินการดังนี้

(๑) ขอให้ผู้กล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

(๒) ขอทราบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน หรือจากนิติบุคคลหรือบุคคลใด ๆ มาประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำกล่าวหา และจัดทำบันทึกการตรวจสอบรวมเรื่องไว้

(๔) การดำเนินการอื่น ๆ ที่จำเป็นในการไต่สวนเบื้องต้น

ทั้งนี้ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริตหรือประพฤติดีชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา ว่ามีการรับเรื่องในประเด็นเดียวกันไว้ดำเนินการหรือไม่ อย่างไร มาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๔๒ การสอบปากคำพยาน ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ร่วมสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ร่วมสอบปากคำอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ร่วมสอบปากคำมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกติမ် และให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทน

ในการบันทึกถ้อยคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐาน ให้นำข้อ ๖๐ ถึงข้อ ๖๓ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ การบันทึกถ้อยคำให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้และไม่มีล่ามภาษามือ ให้จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๔๔ ในการไต่สวนเบื้องต้น หากเห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใดจะทำให้การไต่สวนเบื้องต้นเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ ผู้ไต่สวนจะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในรายงานด้วย

ข้อ ๔๕ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นแล้วเสร็จให้จัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา

(๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ

(๕) อายุความ

(๖) สรุปผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๘) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการไต่สวนเบื้องต้น ตลอดจนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าเพียงพอต่อการไต่สวนต่อไปหรือไม่ อย่างไร กรณีมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นเสียงข้างน้อยพร้อมเหตุผลด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอรายงานการไต่สวนเบื้องต้นในเรื่องกล่าวหา พร้อมทั้งความเห็นต่อหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้บังคับบัญชาตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำเสนอ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณา หากเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเห็นว่า ควรไต่สวนเบื้องต้นเพิ่มเติม ให้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวโดยเร็ว และหากเลขาธิการหรือ ผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าปรากฏข้อเท็จจริงพฤติการณ์และพยานหลักฐาน แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา วินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๖ กรณีรับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดว่ากระทำความผิดประพฤติดีมิชอบ และมีความผิดอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอาญาอันยอมความได้รวมอยู่ด้วย หากปรากฏว่าพนักงาน สอบสวนได้รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการแล้ว ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเพื่อไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูล ทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาหรือมีมติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป และรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบตามที่ระเบียบนี้กำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้ขอผลดำเนินการ ของพนักงานสอบสวนเพื่อมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในกรณีเป็นคดีอาญาอันยอมความได้ หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้ผู้ไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เพื่อมีมติ หรือให้ความเห็นชอบแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ความในข้อนี้ ให้นำไปใช้บังคับในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ บรรดาเอกสารและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาจากการไต่สวนเบื้องต้นตามส่วนนี้ ให้นำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลด้วย

ข้อ ๔๘ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นแล้วพบว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา และมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๙ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้เลขาธิการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้กับกรณีที่เลขาธิการได้พิจารณาหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา หรือสั่งจำหน่ายเรื่องกล่าวหาเป็นเบื้องต้นด้วยเหตุตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือถือว่าให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการกำกับติดตามทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีหน้าที่ต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายใน ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งแล้ว เว้นแต่มีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจดำเนินการได้ให้แจ้งเหตุนั้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ส่วนที่ ๒

การไต่สวนเพื่อวินิจัยข้อมูล

ข้อ ๕๐ ในการไต่สวน ห้ามบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในการไต่สวน

ข้อ ๕๑ การถอนคำกล่าวหา ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไป โดยให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

ข้อ ๕๒ ให้นำพยานหลักฐานที่ได้มาจากการไต่สวนเบื้องต้นหรือการดำเนินการตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ มาใช้เป็นพยานหลักฐานในการไต่สวนเพื่อวินิจัยข้อมูลในส่วนนี้ด้วย

ข้อ ๕๓ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวน หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อแสวงหาข้อมูลและรวบรวมหลักฐานใด ๆ นอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวนไม่น้อยกว่าสองคนดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๕๔ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรามาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกเสียงซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ทำให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้

ข้อ ๕๕ เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องก็ได้

ถ้าไม่สามารถนำต้นฉบับเอกสารมาได้เพราะสูญหาย หรือน่าเชื่อว่าถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือเรียกบุคคลที่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารนั้นมาให้ถ้อยคำแทนก็ได้

การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่มีการเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือเรียกพยานมาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร จะไม่สอบปากคำพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนอาจกำหนดประเด็นที่จะสอบถามให้ทราบล่วงหน้าก็ได้

ข้อ ๕๗ การบันทึกถ้อยคำให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้และไม่มีล่ามภาษามือ ให้จัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๕๘ ในการสอบปากคำพยาน ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่บุคคลซึ่งผู้ไต่สวนอนุญาต

ในการสอบปากคำพยานให้กระทำโดยคณะพนักงานไต่สวนอย่างน้อยสองคน

ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้แจ้งพยานให้ทราบว่าผู้ไต่สวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ เป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๕๙ การสอบปากคำพยาน ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ร่วมสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ร่วมสอบปากคำ

อย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ร่วมสอบปากคำ มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทน

ข้อ ๖๐ ในการสอบปากคำพยานจะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพ หรือเสียง หรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว ผู้ไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๖๑ การสอบปากคำพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม

ข้อ ๖๒ ในการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูล หากเห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใด จะทำให้การไต่สวนเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญผู้ไต่สวนจะงดเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่ผู้ไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหาย หรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไปก่อนแล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๖๔ ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการไต่สวนคดีเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ระยะเวลาไต่สวนสองปีตามความในวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปได้ตามความจำเป็น แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี

ระยะเวลาไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากเป็นเรื่องที่มีกรณีจำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินห้าปี

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขยายระยะเวลาให้เป็นไปตามคำสั่งและคู่มือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๖๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติดมิชอบและคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ ทั้งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ ทั้งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

ข้อ ๖๖ ในการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลตามส่วนนี้ หากมิได้มีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำวิธีการและขั้นตอนการไต่สวนเบื้องต้นตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๗ เมื่อปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ผู้ไต่สวนส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่ปรากฏครั้งสุดท้ายก่อนย้ายมาในทะเบียนบ้านกลางเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ

ในกรณีที่มีเหตุสมควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อยู่ที่อื่น ผู้ไต่สวนอาจส่งไปยังที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวนก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าและเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงอาจแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาด้วยก็ได้

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งจะต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยานหรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดีหรือไม่หลงประเด็นต่อสู่ทางคดี โดยบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปสาระสำคัญของข้อเท็จจริงการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่มีรายละเอียดเพียงพอเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี

(๒) แจ้งสิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง โดยผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) ส่งคำสั่งไต่สวนพร้อมแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านผู้ไต่สวนตามข้อ ๘

(๔) สิทธิในการรับทราบข้อกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือผู้ถูกกล่าวหาจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากผู้ไต่สวนด้วยตนเองก็ได้

(๕) สิทธิที่จะนำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้ หากผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือชี้แจงข้อกล่าวหาด้วยตนเอง

การจัดส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนหนึ่งฉบับ โดยให้ส่งไปให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบข้อกล่าวหาตามวรรคสาม (๔) แล้วส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการไต่สวน

หากได้ดำเนินการส่งหนังสือบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง และมีการรับเอกสารดังกล่าวไว้ ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับทางไปรษณีย์หรือปรากฏหลักฐานจากบริการติดตามสถานะของไปรษณีย์ไทย เป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และเมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงานหรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีได้ดำเนินการตามวรรคสี่ แต่ไม่มีการรับเอกสารดังกล่าวไว้ เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปรษณีย์ไปต่างประเทศ ให้ถือเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และให้ดำเนินการตามความในวรรคแปดต่อไป

ในกรณีมีการส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปหลายแห่งและไม่มีการรับเอกสารดังกล่าวตามวรรคหก ให้ถือว่าการส่งทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ทางทะเบียนราษฎรเป็นการส่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในระยะเวลากำหนดตามวรรคห้า ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุอันไว้ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่มีการส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ ไม่อาจกระทำได้ด้วยเหตุที่ไม่ปรากฏที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรและที่อยู่ที่ปรากฏจากการไต่สวน ให้ผู้ไต่สวนปิดบันทึกนั้นไว้ ณ ที่ทำการสำนักงาน ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ปปท. เขต ที่ความผิดนั้นได้เกิดขึ้น และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อเลยกำหนดเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าว โดยให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุอันไว้ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหาและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๖๙ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือมาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้

การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๗๐ กรณีผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตัวต่อหน้าผู้ไต่สวนเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา หากผู้ไต่สวนได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้วเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ยังไม่ได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา

(๒) กรณีที่ได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามข้อ ๖๗ เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาและการรับทราบข้อกล่าวหา

ให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง (๑) จำนวนสองฉบับเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนหนึ่งฉบับ และมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

การจัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาให้มีสาระสำคัญและเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้นำข้อ ๖๗ มาใช้โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา แต่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อกล่าวหาด้วยวาจาหรือให้ถ้อยคำใด ๆ ให้ผู้ไต่สวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน และบันทึกเหตุที่ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ไว้ด้วย แล้วให้รวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว

ข้อ ๗๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหามาปรากฏตัวต่อหน้าผู้ไต่สวนเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา หากผู้ไต่สวนได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้วเชื่อว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาจริงให้ผู้ไต่สวนจัดทำบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาให้มีสาระสำคัญและเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้นำข้อ ๕๔ มาใช้บังคับในการสอบถ้อยคำด้วย และให้ผู้ไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเอกสารที่ได้จากคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหารวมไว้ในสำนวนการไต่สวน

ข้อ ๗๒ ในการบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๗๐ และข้อ ๗๑ ให้ดำเนินการแจ้งสิทธิให้กับผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้นำข้อ ๖๗ มาใช้โดยอนุโลมเฉพาะในส่วนขั้นตอนที่เกี่ยวข้องและก่อนเริ่มถามคำให้การ ให้ผู้ไต่สวนแจ้งสิทธิเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาใช้นั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี

(๒) มีสิทธิที่จะนำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าฟังการให้ถ้อยคำของตนได้

(๓) ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ถูกกล่าวหาต้องการทนายความ ให้จัดหาทนายความให้

(๔) คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่แจ้งข้อกล่าวหา ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

เมื่อผู้ไต่สวนได้บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังหรือจะให้ผู้ถูกกล่าวหาอ่านเองก็ได้แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ไต่สวนที่สอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้ผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ไต่สวนที่สอบปากคำอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า หากผู้บันทึกถ้อยคำหรือผู้ไต่สวนที่สอบปากคำมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น แต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน

ข้อ ๗๓ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แม้พ้นระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยแสดงเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามข้อ ๗๔

ข้อ ๗๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน เพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนหรือคัดถ่ายเอกสารเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวนจะอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานหรือให้คัดถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อกล่าวหาได้ตามสมควรที่ร้องขอก็ได้ เว้นแต่เป็นพยานหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพยานบุคคล ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทบต่อสาระสำคัญของพยานหลักฐานในคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน มีอำนาจที่จะปฏิเสธไม่อนุญาตให้มีการตรวจพยานหลักฐานหรือเอกสารตามที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ร้องขอทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานได้ตามวรรคสอง ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอจัดบันทึกหรือคัดถ่ายเอกสารได้ตามสมควรเท่าที่จะไม่กระทบต่อรูปคดีหรือการคุ้มครองบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาอาจนำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกินสองคนเข้าช่วยเหลือในการตรวจพยานหลักฐานด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเหตุจำเป็นไม่สามารถเข้าตรวจพยานหลักฐานได้ด้วยตนเอง จะอนุญาตให้บุคคลอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาเข้าตรวจพยานหลักฐานตามที่ร้องขอก็ได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งหรือมติเพื่อให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติในการตรวจพยานหลักฐานหรือคัดถ่ายเอกสารในสำนวนเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๗๕ ภายหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบหรือได้รับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว หากผู้ไต่สวนเห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยการสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานหรือบุคคล เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีก็ได้

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ไต่สวนเห็นว่า การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาและมีมติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖

ในกรณีที่ได้มีการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาและมีมติวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือผลการไต่สวนปรากฏว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ก็ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีหนังสือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ความในข้อนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗๗ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในระหว่างไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้ผู้ไต่สวนขอให้พนักงานแพทย์ตรวจผู้นั้นโดยเร็ว แล้วให้เรียกพนักงานแพทย์ผู้นั้นมาให้ถ้อยคำว่าตรวจได้ผลประการใด เพื่อเสนอความเห็นพร้อมทั้งพยานหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่ามีพยานหลักฐานเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้งดการไต่สวนไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริตและสามารถต่อสู้คดีได้ และในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งจำหน่ายเรื่องผู้นั้นไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้

ข้อ ๗๘ ในกรณีที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดระยะเวลาตามส่วนที่ ๓ แห่งหมวดนี้ หากผู้ไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามส่วนที่ ๔ แห่งหมวดนี้ต่อไป

ข้อ ๗๙ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และเพื่อให้การไต่สวนได้ข้อเท็จจริงถูกต้องตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวนนำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณี

พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลแล้ว หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จะไม่รับก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนไต่สวนด้วย

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรอาจทำการไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยสอบปากคำพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือมีคำสั่งเรียกเอกสารหรือหลักฐานจากหน่วยงานอื่นหรือบุคคลใด เพื่อประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและได้รับฟังคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาโดยได้ไต่สวนพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายผู้ไต่สวนดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๘๑ นอกจากหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ การไต่สวนในเรื่องที่กล่าวหาที่มีมูลความผิดทางอาญา ให้แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การจัดทำสำนวนคดีไต่สวน

ข้อ ๘๒ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหาและที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างมาใช้อ้างหรือชี้แจงข้อกล่าวหาแล้ว ให้ดำเนินการจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดโดยเร็ว และอย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา พฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้จากการไต่สวนและสรุปข้อเท็จจริง
- (๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (๕) อายุความ
- (๖) สรุปผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริต หรือประพฤติมิชอบ หรือต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๘) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการไต่สวน ตลอดจนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา กรณีมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นเสียงข้างน้อยพร้อมเหตุผลด้วย

การจัดทำสำนวนการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำสำนวนการไต่สวนไว้ด้วยจำนวนหนึ่งชุด

ข้อ ๘๓ การจัดทำสำนวนการไต่สวนตามข้อ ๘๒ ให้ผู้ไต่สวนร่วมกันพิจารณาพยานหลักฐานและวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเหตุผล โดยต้องมีความเห็นเบื้องต้นด้วยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่มีความผิดทางอาญาหรือทางวินัย หรือมีมูลความผิดทั้งทางอาญาและทางวินัย หรือจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือไม่ เสนอต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ข้อ ๘๔ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดทำสำนวนไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เข้าไว้เป็นสำนวนการไต่สวนและให้จัดทำบัญชีเอกสารตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๘๕ ในกรณีมีการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้

ข้อ ๘๖ ในระหว่างการไต่สวน หรือวินิจฉัยชี้มูล หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานว่าสำนวนคดีที่ไต่สวนนั้นเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้ผู้ไต่สวนจัดทำรายงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาและมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

หมวด ๔

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คณะพนักงานไต่สวน
พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ส่วนที่ ๑

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๘๗ ในกรณีที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทำหน้าที่ในการไต่สวนแทน โดยให้แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวน และคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการและเลขานุการ และอาจมีอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ทั้งนี้ อนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการดังกล่าวให้แต่งตั้งจากหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. โดยให้อนุกรรมการและเลขานุการเป็นเจ้าของสำนวนคดี

ข้อ ๘๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ต้องประกอบด้วย ชื่อของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในกรณีบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่กระทบถึงการได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ หรือกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ พ้นจากการเป็นข้าราชการของสำนักงาน ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการและเลขานุการ หรือกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้คณะกรรมการที่เหลืออยู่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาว่าเห็นควรแต่งตั้งกรรมการและเลขานุการ หรือกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการใหม่หรือไม่ ถ้ามิได้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญของคณะกรรมการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการตายหรือลาออก ให้นำบทบัญญัติในวรรคสามมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๘๙ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ในการประชุมครั้งแรกให้พิจารณากำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวน

ข้อ ๙๐ ในการกำหนดแนวทางและระยะเวลาในการไต่สวนตามข้อ ๘๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาพยานหลักฐานประกอบรายงานการไต่สวนเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้การไต่สวนดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๙๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีการประชุมคณะกรรมการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๙๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๙๓ ในระหว่างการไต่สวนเรื่องใด เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว หากคณะกรรมการเห็นว่า การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้ผู้ไต่สวนเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้นำข้อ ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙๔ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า มีมูลความผิดแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาโดยให้นำหมวด ๓ ส่วนที่ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๙๖ ในการไต่สวน คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการอย่างน้อยสองคน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙๗ เมื่อคณะกรรมการได้ไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมเพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน และวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเหตุผล แล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดทางอาญาหรือทางวินัย หรือมีมูลความผิดทั้งทางอาญาและทางวินัย หรือจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือไม่ พร้อมเหตุผลก่อนจัดทำสำนวนการไต่สวนตามข้อ ๘๒ เสนอต่อประธานกรรมการเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ ในการจัดทำสำนวนการไต่สวนให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๙๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจเสนอเลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ไม่ได้เป็นอนุกรรมการอย่างน้อยสองคนดำเนินการส่งหมาย หรือปิดบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาแทนได้ หรือจำนวนหนึ่งในกรณีการจัดส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการหรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นก็ได้

ส่วนที่ ๒

การปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

ข้อ ๙๙ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มขึ้นไป มีอำนาจบังคับบัญชาและอำนาจในทางบริหารเกี่ยวกับคดีในการควบคุมกำกับดูแล ทำหน้าที่ตรวจสอบ แนะนำ และกลั่นกรองงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในสายบังคับบัญชา

เพื่อให้การดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และให้ได้มาตรฐานของงานในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ เพ่าที่ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของคณะพนักงานไต่สวน ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการทำความเห็นหรือวินิจฉัยสำนวนให้แล้วเสร็จเป็นไปภายใต้กรอบระยะเวลาที่ระเบียบนี้กำหนด

ในการเสนอเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาและหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นแห่งคดี เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรายงานดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๐๐ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหรือสำนักหรือศูนย์ที่มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลหรือมีคำสั่งมอบหมายให้เป็นผู้กำกับดูแลดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการลงนามหนังสือหรือดำเนินการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในตามมาตรา ๑๘ สำหรับการไต่สวนของผู้ไต่สวนที่อยู่ในการบังคับบัญชาหรือควบคุมกำกับดูแลนั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการกองในเรื่องใด จะต้องได้รับความเห็นชอบแผนดำเนินการทางคดีจากหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้ว่าการกองหรือสำนักที่ควบคุมกำกับดูแลก่อน จึงจะสามารถลงนามในหนังสือหรือดำเนินการอื่นใดที่อยู่ในแผนการดำเนินการนั้นต่อไปได้ การลงนามในหนังสือหรือดำเนินการใดให้คำนึงถึงความเหมาะสมของบุคคลหรือหน่วยงานที่รับหนังสือดังกล่าวประกอบด้วย เว้นแต่กรณีกองหรือสำนักนั้นไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้ว่าการกองหรือสำนัก ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้พิจารณาและกลั่นกรองแผนดำเนินการทางคดีเป็นเบื้องต้นก่อนดำเนินการตามวรรคสามต่อไป

ในกรณีไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้พิจารณาและเสนอแผนพร้อมหนังสือที่ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ ให้ผู้ช่วยเลขาธิการ รองเลขาธิการที่กำกับดูแล หรือเลขาธิการ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบแผนและลงนามหนังสือในการใช้อำนาจแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ในกรณีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับคำสั่งให้มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลสำนักงานส่วนหน้าให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ทำหน้าที่ดังกล่าวให้ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามต่อไป

การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ ของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น หรือตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ส่วนที่ ๓

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๐๑ ก่อนการพิจารณาจะมีคำสั่งรับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการจะมอบหมายหรือแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งหรือหลายคนดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น โดยอาจให้มีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นผู้ช่วยในการไต่สวนเบื้องต้นด้วยก็ได้

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มิได้มีมติเป็นประการอื่น ในการดำเนินการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยชี้มูลของคณะพนักงานไต่สวน ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนเป็นองค์คณะ ดังนี้

(๑) ในกรณีแต่งตั้งเฉพาะพนักงาน ป.ป.ท. เป็นคณะพนักงานไต่สวนทั้งหมดจะต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่าสองคน

(๒) ในกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนโดยมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นองค์คณะด้วยจะต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และมีเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนเข้าร่วมเป็นองค์คณะ

(๓) ในกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนตาม (๒) หากมีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

การแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนตามวรรคสอง (๑) - (๓) อาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เข้าร่วมเป็นคณะพนักงานไต่สวนก็ได้ โดยการแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวนจะต้องมีการระบุตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าของสำนวนคดีนั้นไว้ด้วย โดยให้พิจารณาจากลักษณะคดีหรือความยุ่งยากของคดีประกอบการพิจารณามอบหมายให้เป็นเจ้าของสำนวนด้วย

เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้วให้นำเสนอสำนวนไต่สวนตามลำดับชั้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๓๘ ต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันสมควรและพบว่าคดีที่ดำเนินการนั้นเป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน อาจมีมติให้เปลี่ยนพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือเจ้าของสำนวนหรือเปลี่ยนตัวองค์ประกอบของคณะไต่สวนพนักงาน ป.ป.ท. หรือเรียกสำนวนมาดำเนินการไต่สวนหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๑๐๒ การแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ตามข้อ ๑๐๑ ให้เลขาธิการทำเป็นคำสั่งแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร

คำสั่งแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้ระบุชื่อ - สกุล และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหาชื่อ - สกุลของคณะพนักงานไต่สวน พร้อมให้ระบุพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าของสำนวนทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในกรณีคณะพนักงานไต่สวนตามคำสั่งผู้ใดได้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐๓ ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตามลำดับชั้นในสำนักที่รับผิดชอบมีหน้าที่ควบคุมกำกับ ดูแล และเร่งรัดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะไต่สวนพนักงาน ป.ป.ท. หรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เพื่อให้การไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และสรุปสำนวนเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการโดยเร็ว

ข้อ ๑๐๔ ภายหลังจากแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ตามข้อ ๑๐๑ ถ้าเลขาธิการเห็นว่า มีเหตุอันสมควรนอกจากเหตุคัดค้านตามข้อ ๘ จำเป็นต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนองค์ประกอบคณะพนักงานไต่สวนให้ดำเนินการได้โดยสะดวกแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย ให้คณะพนักงานไต่สวนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะพนักงานไต่สวนประกอบด้วยพนักงานไต่สวนเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่องค์ประกอบของคณะพนักงานไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งมีองค์ประกอบขัดหรือแย้งกับมาตรา ๒๔ ให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. คนใดคนหนึ่ง ในองค์ประกอบของคณะพนักงานไต่สวนที่ได้รับแต่งตั้งพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไต่สวนด้วยเหตุใด ๆ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕ ให้คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๖ ในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน ให้คณะพนักงานไต่สวนพิจารณา รายงานการไต่สวนเบื้องต้น คำกล่าวหา คำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องเรียน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต้นเรื่อง ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อกำหนดระยะเวลาและวิธีการ ในการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมมากที่สุด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อคณะพนักงานไต่สวนดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้วให้รายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งความเห็น เสนอเลขาธิการ ให้ความเห็น และเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๐๘ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวนที่มีเหตุต้องใช้อำนาจมาตรา ๑๘ และในองค์คณะมีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. อยู่ด้วย ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ผู้มีอาวุโสสูงสุด เป็นผู้มีอำนาจในเรื่องเกี่ยวกับการเชิญพยานบุคคลหรือเรื่องที่ไม่สำคัญได้ กรณีคณะพนักงานไต่สวน ไม่มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้เสนอหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เจ้าของสำนวนอยู่ในกำกับดูแล เป็นผู้มีอำนาจลงนามตามลำดับชั้น

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งในการลงนามในหนังสือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการนั้น หรือตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๑๐๙ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะพนักงานไต่สวน ตามระเบียบนี้ต้องมีอย่างน้อยสองคน ร่วมดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีการจัดส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการอื่นใด ให้เจ้าของสำนวนเพียงคนเดียวดำเนินการก็ได้

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีมีความจำเป็นหรือสถานที่ดำเนินการอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะพนักงานไต่สวน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้อาจเสนอเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายอนุมัติให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. รายอื่นดำเนินการแทนในบางเรื่องก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งของพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๐๙ โดยอนุโลม

หมวด ๕

การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๑๑ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการ นำเข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๑๒ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติม หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนใหม่ หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ โดยจะต้องระบุเหตุผลของการดำเนินการดำเนินดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติม ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้มาและสรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามสายบังคับบัญชา ในกรณีตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะพนักงานไต่สวน หรือมอบหมายผู้ไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนใหม่ ให้ดำเนินการตามหมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๓ ในการไต่สวนที่มีคดีประพจน์มิชอบรวมอยู่ด้วย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว ให้มีมติว่าเห็นชอบกับสำนวนการไต่สวนหรือไม่ หากไม่เห็นชอบให้ดำเนินการตามข้อ ๑๑๒ โดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเห็นชอบกับสำนวนการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนนั้นเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณามีมติว่าข้อกล่าวหาอันมีมูลหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป หากได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาจะต้องแจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานไต่สวนและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เห็นชอบแล้วไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาขึ้นเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและเป็นความผิดอาญาที่มีใช้ความผิดอันยอมความได้ ให้ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจดำเนินคดีต่อไป หากพนักงานอัยการเห็นว่าสำนวนการไต่สวนที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีมีความผิดอาญาที่มีใช้เป็นความผิดอันยอมความได้ซึ่งถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาชี้มูลความผิดอาญาดังกล่าวอีก

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย

ให้นำความในวรรคหกและวรรคเจ็ดมาใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติตามข้อ ๑๑๓ ชี้มูลความผิดผู้ใดแล้ว หากปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี โดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งไปยังหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพร้อมกำกับติดตามผลดำเนินการ หากหน่วยงานไม่ดำเนินการภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปผ่านวิธีการและช่องทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดต่อไป

หมวด ๖

การส่งสำนวนและการดำเนินคดี

ส่วนที่ ๑

การแจ้งมติวินิจฉัยชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๑๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว มีมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งคำวินิจฉัย มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำโดยสรุปไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะกำหนดระยะเวลาเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทางวินัยให้เลขาธิการ หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย หรือเจ้าของสำนวน เป็นผู้ดำเนินการจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องที่ไม่อาจปฏิบัติได้ให้เลขาธิการรายงานเหตุนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พบเหตุนั้น

ข้อ ๑๑๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งมติว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดทางวินัยพร้อมความเห็นและเอกสารตามข้อ ๑๑๕ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้กับผู้ถูกกล่าวหาใน สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาในดำเนินการแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. พร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาใน หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดให้แจ้งผลดำเนินการตามวรรคสอง แต่ยังไม่ได้รับแจ้ง

ผลการดำเนินการดังกล่าว ให้ผู้ไต่สวนเจ้าของสำนวนหรือที่รับผิดชอบสำนวนคดีหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีหน้าที่กำกับติดตามการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน รายงานเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อพิจารณาตามหน้าที่โดยเร็วต่อไป

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคสองแล้ว หากพบว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๔๑ หรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่า การกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิ หรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายเลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบ ใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับแจ้งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ดำเนินการภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่ารับทราบ ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งเตือนการปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามมติตามวรรคหนึ่ง หากล่วงพ้นระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันรับทราบหนังสือแจ้งการปฏิบัติ ให้เลขาธิการรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณารายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ส่วนที่ ๒

การส่งสำนวนคดีอาญา การดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการและศาล

ข้อ ๑๑๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้ว มีมติว่าการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางอาญาที่มีใช่เป็นความผิดอันยอมความได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังพนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจดำเนินการต่อไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับรายงานไต่สวน ฉบับของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ลงนามเห็นชอบแล้ว โดยต้องส่งก่อนครบกำหนดระยะเวลาอายุความ ทางอาญาที่ชี้มูลความผิดนั้น

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่อง พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังอัยการทหาร ดำเนินคดีต่อไปภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีทางอาญา ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย หรือเจ้าของสำนวนเป็นผู้ดำเนินการจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องที่ไม่อาจปฏิบัติได้ให้เลขาธิการรายงานเหตุนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พบเหตุนั้น

ข้อ ๑๑๙ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานอัยการตามวันและเวลาที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการที่รับผิดชอบ

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนดนัด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามข้อ ๑๒๒ ต่อไป

ข้อ ๑๒๐ เมื่อได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้จากพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ให้ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการตามที่ได้รับแจ้ง เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร แล้วแต่กรณี จากนั้นให้รายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งผลให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบ เว้นแต่การดำเนินการตามข้อไม่สมบูรณ์ดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา

ในกรณีที่พนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามวรรคหนึ่งสั่งให้แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมให้ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหาตามที่พนักงานอัยการหรืออัยการทหารสั่ง และเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อวินิจฉัยชี้มูลข้อกล่าวหาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ไต่สวนหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสั่งการของพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้เสนอรายงานพร้อมความเห็นผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณามีมติวินิจฉัยในเรื่องนั้นต่อไป

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยหรือสั่งการตามวรรคสามเป็นประการใด ให้ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามนั้น กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่เห็นชอบด้วย กับความเห็นชอบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้สำนักงานแจ้งให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒๑ เมื่อพนักงานอัยการหรืออัยการทหารมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหามาพบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามเวลาที่กำหนด ในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามข้อ ๑๒๒ เพื่อขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวไว้โดยเร็ว

ข้อ ๑๒๒ ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดอาญา เมื่อพนักงานอัยการหรืออัยการทหารมีคำสั่งฟ้องและจำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาไปพบพนักงานอัยการหรืออัยการทหารตามวันเวลาที่กำหนด ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนีและจำเป็นต้องจับตัวผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับ

(๑) ในกรณีเป็นการไต่สวนคดี โดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เป็นอนุกรรมการไต่สวนในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

(๒) ในกรณีเป็นการไต่สวนคดี โดยมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบสำนวนหรือเจ้าของสำนวนในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

(๓) ในกรณีไม่มีพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เป็นไปตามเงื่อนไข (๑) หรือ (๒) ให้หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ที่เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจดูแลรับผิดชอบกองหรือสำนักของคดีนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัว

ข้อ ๑๒๓ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในสังกัดสำนักงาน เป็นผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้มีอำนาจจับกุมหรือควบคุมตัวในกรณีการจับตามหมายจับหรือคำสั่งศาลในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล

นอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการแทนก็ได้ หรือดำเนินการร่วมกันก็ได้

ข้อ ๑๒๔ ในการดำเนินการตามหมายจับผู้ที่มีอำนาจตามข้อ ๑๒๓ อาจดำเนินการจับตามหมายจับเอง หรือพิจารณาอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการจับร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้ประสานและส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานหรือเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติการก็ได้

(๒) ส่งหมายจับไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการ ทั้งนี้ ให้ถือว่าการส่งดังกล่าวเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้ดำเนินการจับแทน และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

ข้อ ๑๒๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้เกี่ยวกับการออกหมายจับ การควบคุมตัว และการปล่อยตัวชั่วคราว ตลอดจนดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๙/๒ การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) และการเก็บรักษาของกลางให้สำนักงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนประวัติของผู้ถูกจับ

- (๒) กำหนดแบบหนังสือ แบบคำร้อง หรือคำสั่งต่าง ๆ ที่ใช้ปฏิบัติงาน
- (๓) กำหนดและจัดหาสถานที่ที่ใช้สำหรับควบคุมตัวบุคคลผู้ถูกจับ
- (๔) จัดทำคู่มือหรือคำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการออกหมายจับ การควบคุมตัว หรืองานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามส่วนนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติมอบหมาย ทั้งนี้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจออกเป็นคำสั่งหรือมีมติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และคู่มือแนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๙/๒ หรือการใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙/๒ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยตัวชั่วคราว การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๓) และการเก็บรักษาของกลาง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับการแจ้งจากศาลหรือพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ให้ติดตามบุคคลไปเบิกความเป็นพยานศาลในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและรายงานให้ศาลหรือพนักงานอัยการหรืออัยการทหารโดยเร็ว

ข้อ ๑๒๘ เมื่อได้รับแจ้งให้เป็นพยานในชั้นศาลในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ไปเบิกความตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัย

หมวด ๗

การคัดสำนวนอุทธรณ์ และการขอทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวน โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจพิจารณาอนุญาตตามคำร้องของผู้ถูกกล่าวหาได้ เฉพาะข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานวินิจฉัยชี้มูลและมติการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท.
- (๒) บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๓) บรรดาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประกอบการพิจารณา

การเปิดเผยข้อมูลหรือพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน รวมทั้งถ้อยคำหรือข้อความใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใด และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งหรือมติเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลหรือพิจารณาอนุญาตให้คัดสำเนาของผู้ถูกกล่าวหาได้

ข้อ ๑๓๐ การขอทบทวนมติความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๔๐ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ต้องมีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานใหม่ที่ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนนำมาแสดงเพื่อขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาพยานหลักฐานใหม่ โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพยานหลักฐานที่ไม่เคยปรากฏในสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นพยานหลักฐานที่มีอยู่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งไม่มีการเสนอพยานหลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ไต่สวน ในระหว่างการไต่สวนหรือก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้ไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รู้หรือควรรู้ถึงการมีอยู่ของพยานหลักฐานนั้น หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจเสนอพยานหลักฐานนั้นซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นข้อสาระสำคัญที่จะทำให้ผลคำวินิจฉัยชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เปลี่ยนแปลงไป

พยานหลักฐานที่เกิดขึ้นหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้มูลแล้วไม่ถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่จะให้ทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

ข้อ ๑๓๑ ในการขอทบทวนมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นอกจากต้องมีพยานหลักฐานใหม่ตามข้อ ๑๓๐ แล้ว หนังสือขอทบทวนของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนให้มีความเห็นหรือข้อพิจารณาด้วยว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา พร้อมเสนอความเห็นพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวแสดงว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างไร

ข้อ ๑๓๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายได้รับหนังสือขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามข้อ ๑๓๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายพิจารณาว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่เป็นสาระสำคัญแห่งคดีและมีลักษณะตามข้อ ๑๓๐ หรือไม่ อย่างไร

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้เลขาธิการพิจารณาการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ในสำนวนคดีหรือไม่ อย่างไร โดยละเอียด เพื่อเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย แจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น โดยผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

หมวด ๘

การกำกับและติดตามผลดำเนินการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อ ๑๓๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและส่งเรื่องพร้อมแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยเรียบร้อยแล้ว เมื่อครบกำหนดหกสิบวันแต่ไม่ได้รับแจ้งผลการดำเนินการหรือเหตุขัดข้องการพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติแล้ว ให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม หรือมีหนังสือสอบถามผลการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งจากผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อมาตรา ๔๑ ทั้งนี้ ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และแจ้งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้นั้นต่อไปด้วย

ข้อ ๑๓๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและส่งเรื่องพร้อมสำนวน ใต้วงวนให้พนักงานอัยการดำเนินคดี และพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง และศาลยุติธรรมหรือ ศาลทหาร ได้พิจารณาพิพากษาคดีถึงที่สุดเรื่องใดแล้ว ให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม หรือมีหนังสือสอบถามผลคดีถึงที่สุดพร้อมคำสั่งว่าคดีถึงที่สุด จากพนักงานอัยการหรือศาลยุติธรรมหรือศาลทหารที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งจากผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้นำสำเนาคำพิพากษาและคำสั่งคดีถึงที่สุดเข้ารวบรวมไว้ในสารบบสำนวนคดีนั้น โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้หน่วยงานใดรวบรวมข้อมูล ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสาร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบก็ได้

ข้อ ๑๓๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยหรือทางอาญา และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการกำกับติดตามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑๗

หมวด ๙

การควบคุม การเก็บรักษา และการปลดทำลายสำนวนคดี

ข้อ ๑๓๖ ให้ผู้ไต่สวนคืนสำนวนคดีไว้ที่กองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดีภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งย้ายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ ในกรณี ดังนี้

(๑) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเบื้องต้น ให้ผู้รับผิดชอบสำนวนส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

(๒) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลโดยคณะพนักงานไต่สวน ให้ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าของสำนวนคดีส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

(๓) สำนวนคดีในชั้นไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลโดยคณะอนุกรรมการ ให้อนุกรรมการและเลขานุการส่งคืนเมื่อได้รับคำสั่งย้ายให้ปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานในสังกัดอื่นที่ขาดจากกองหรือสำนักหรือศูนย์ที่รับผิดชอบสำนวนคดี

ในกรณีต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดีและหากให้ผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งดำเนินการต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่คดีและมีประสิทธิภาพยิ่งกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติยกเว้นตามที่เห็นสมควรในคดีใดคดีหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๓๗ บรรดาคำกล่าวหา ความเห็น เอกสารหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทำขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งให้สำนักงานดำเนินการเก็บรักษาในรูปแบบและวิธีการใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารก็ได้

เอกสารที่จัดเก็บตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานไต่สวนเบื้องต้น

(๒) รายงานไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูล

(๓) รายงานวินิจฉัยข้อมูลคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๔) มติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

(๕) เอกสารหลักฐานสำคัญที่ใช้วินิจฉัยคดีตามมติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ข้อ ๑๓๘ บรรดาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดและคดีใดถึงที่สุด เมื่อพ้นกำหนดอายุความทางอาญาสูงสุดสำหรับความผิดนั้นแล้วตั้งแต่นั้น พ.ศ. ขึ้นไป ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้มีมติปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น การทำลายสำนวนให้กระทำโดยการเผา หรือย่อยสลาย หรือวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควร การปลดทำลายสำนวนคดีให้ดำเนินการเป็นประจำทุกสิ้นปี

ในกรณีเป็นเรื่องราวร้องเรียนบดขยี้หรือไม่สามารถระบุตัวตนผู้กล่าวหาได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยไม่ชี้มูล เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบ พ.ศ. นับตั้งแต่วันที่ที่มีมติ ให้ปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น

ในกรณีสำนวนคดีหรือเรื่องกล่าวหาใดไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาสิบสอง พ.ศ. นับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่อง ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้มีมติปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสียทั้งสิ้น

การเสนอปลดทำลายสำนวนคดีให้สำนักงานจัดทำบัญชีคุมการปลดทำลายสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา โดยจะต้องมีรายละเอียดเลขสำนวนคดี ฐานความผิดคดี อายุความคดีสูงสุด วัน เดือน ปี กระทำผิด กอง/สำนัก/หรือศูนย์ ที่รับผิดชอบคดี และชื่อเจ้าของสำนวนคดีผู้รับผิดชอบ เว้นแต่ข้อเท็จจริงใดไม่สามารถสืบค้นหรือระบุชัดเจนได้ให้รายงานเหตุขัดข้องนั้นด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้ปลดทำลายสำนวนคดีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการปลดทำลายสำนวนคดี และให้บันทึกหลักฐานในการทำลายไว้ด้วย เมื่อดำเนินการปลดทำลายสำนวนคดีหรือกรณีไม่มีสำนวนคดีที่ต้องปลดทำลาย ให้คณะกรรมการปลดทำลายสำนวนคดีที่ได้รับแต่งตั้งลงชื่อในบันทึกการปลดทำลายสำนวน แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยเร็ว

ในการปลดทำลายสำนวนคดี หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าสำนวนคดีใดมีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เช่น ข้อเท็จจริงในคดีเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน หรือมีลักษณะร้ายแรง อยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไป หรือมีปัญหาข้อกฎหมายหรือกระทำความผิดเป็นกระบวนการสลับซับซ้อนมีเงื่อนงำเป็นพิเศษ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติยังไม่ปลดทำลายสำนวนนั้นก็ได้ ในกรณีที่เป็พยานเอกสารต้นฉบับที่มีความสำคัญให้ส่งคืนแกหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบพยานเอกสารนั้น เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

เอกสารบัญชีคุมการปลดทำลายสำนวนคดีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และบันทึกหลักฐานในการทำลายสำนวนคดีตามวรรคสาม ตลอดจนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่เห็นชอบหรือรับทราบ ให้สำนักงานเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐานเพื่อตรวจสอบอีกสิบห้า พ.ศ. จึงทำลายได้

ข้อ ๑๓๙ บรรดาสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยคดีได้ถึงที่สุดและพ้นกำหนดระยะเวลาห้า พ.ศ. หรือคดีที่ศาลพิพากษาจนคดีถึงที่สุดและพ้นกำหนดระยะเวลาสอง พ.ศ. นับแต่วันที่มีคำพิพากษาและถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้อำนวยการกอง/สำนัก/ศูนย์ ที่รับผิดชอบสำนวนคดีจัดทำบัญชีส่งสำนวนมาจัดเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลางตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบเพื่อรอลดทำลายสำนวนคดีภายใต้เงื่อนไขตามข้อ ๑๓๘ แล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานจัดหาสถานที่เพื่อใช้ในการจัดเก็บรักษาหรือรอลดทำลายสำนวนคดีต่อไป โดยต้องมีระบบการควบคุมดูแลและการเก็บรักษาสำนวนคดีให้อยู่ในความปลอดภัยจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติเห็นชอบให้ปลดทำลายสำนวนคดีนั้นเสีย

ข้อ ๑๔๐ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการควบคุม การเก็บรักษา และการปลดทำลายสำนวนคดีตามหมวดนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีคำสั่งและกำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติให้กับสำนักงานเพื่อใช้ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔๑ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือพนักงาน ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ไต่สวนเบื้องต้นตามคำสั่งของเลขาธิการตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกรณีแต่งตั้งคณะพนักงานไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการ คณะพนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามที่ระเบียบนี้กำหนด

การไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยข้อมูลความผิดต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ระเบียบนี้กำหนด แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓

ในกรณีเรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือคำสั่งไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน คณะพนักงานไต่สวน หรือมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๑๔๒ การดำเนินการในเรื่องหรือสำนวนคดีใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะพนักงานไต่สวน สำนักงาน เลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลและคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมาย ได้ดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ มติ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยชอบแล้ว ให้ยังมีผลใช้บังคับสมบูรณ์ และไม่กระทบถึงการดำเนินการใดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยหากต้องดำเนินการใดต่อไปภายหลังจากที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการเป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนด เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในการไต่สวนเบื้องต้น หรือการไต่สวนเพื่อชี้มูลความผิดตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๔ โดยให้เริ่มนับระยะเวลาดังกล่าวตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ มีผลใช้บังคับ เว้นแต่กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประทุมิชอบและคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระยะเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๕

ทั้งนี้ บรรดาคำสั่ง มติ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคสองที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือระเบียบฉบับนี้ จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ ประกาศ มติ คำสั่ง ในเรื่องดังกล่าวให้สอดคล้องและเป็นไปตามที่ระเบียบนี้กำหนดต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจ พวงชมพู

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ